Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO SPRENDIMAS (pirmoji kolegija)

2018 m. gegužės 3 d.*

„Arbitražinė išlyga – Mokslo tyrimų, technologinės plėtros ir demonstracinės veiklos septintoji bendroji programa (2007–2013) ir bendroji mokslo tyrimų ir inovacijų programa „Horizontas 2020“ – Mokėjimų sustabdymas ir dotacijos sutarčių nutraukimas atlikus finansinį auditą – Ieškinys, kuriuo reikalaujama, kad Komisija sumokėtų vykdant dotacijos sutartis mokėtinas sumas – Deliktinė atsakomybė“

Byloje T-48/16

Sigma Orionis SA, įsteigta Valbone (Prancūzija), atstovaujama advokatų S. Orlandi ir T. Martin,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą F. Dintilhac ir M. Siekierzyńska,

atsakovę,

dėl, pirma, SESV 272 straipsniu grindžiamo prašymo dėl sumos priteisimo iš Komisijos, kurią ji skolinga pagal sutartis, sudarytas pagal mokslo tyrimų, technologinės plėtros ir demonstracinės veiklos septintąją bendrąją programą (2007–2013) ir bendrąją mokslinių tyrimų ir inovacijų programą „Horizontas 2020“, ir, antra, SESV 268 straipsniu grindžiamo reikalavimo atlyginti žalą, kurią ieškovė tariamai patyrė dėl Komisijai tenkančių pareigų pažeidimo,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai P. Nihoul (pranešėjas) ir J. Svenningsen,

posėdžio sekretorė M. Marescaux,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. birželio 27 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovė *Sigma Orionis SA* yra pagal Prancūzijos teisę įsteigta bendrovė, užsiimanti Europos projektų informacinių technologijų srityje rezultatų sklaida ir skelbimu.

2 Ji su Europos Komisija sudarė 36 dotacijos sutartis pagal mokslo tyrimų, technologinės plėtros ir demonstracinės veiklos septintąją bendrąją programą (2007–2013) (toliau – PC7), priimtą 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1982/2006/EB dėl PC7 (OL L 412, 2006, p. 1).

3 Be to, tos pačios šalys sudarė 8 dotacijos sutartis pagal bendrąją mokslo tyrimų ir inovacijų programą „Horizontas 2020“ (toliau – H2020), sukurtą 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1291/2013, kuriuo sukuriama H2020 ir panaikinamas Sprendimas Nr. 1982/2006 (OL L 347, 2013, p. 104).

OLAF atliktas tyrimas

4 2014 m. sausio 24 d. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) dėl ieškovės pradėjo tyrimą dėl kaltinimų manipuliavus darbo grafikais ir pernelyg dideliu valandiniu darbo užmokesčiu įgyvendinant projektus pagal PC7.

5 Šis tyrimas buvo grindžiamas 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų, kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013, p. 1), 3 straipsniu.

6 2014 m. balandžio 14 d. OLAF informavo ieškovę apie dėl jos pradėtą tyrimą. Kartu jos buvo paprašyta pateikti tam tikrus dokumentus. Be to, buvo surinkti buvusių ieškovės darbuotojų parodymai.

7 Šios aplinkybės įtikino OLAF, kad būtina atlikti patikrinimą vietoje pagal 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/95 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 303) 5 straipsnį.

8 2014 m. lapkričio 14 d. raštu OLAF pranešė Graso (Prancūzija) prokuratūrai apie savo ketinimą atlikti patikrinimus ir inspektavimus ieškovės būstinėje. OLAF taip pat paprašė, kad Prancūzijos valdžios institucijos suteiktų visą būtiną pagalbą, įskaitant nacionalinių teisinių prevencinių priemonių priėmimą, kad būtų išsaugoti įrodymai.

9 2014 m. gruodžio 2–5 d. OLAF atliko šiuos patikrinimus ir inspektavimus vietoje. Tyrėjai surinko dokumentus ir informaciją. Dalyvaujant ieškovės advokatui jie apklausė du susijusius asmenis ir penkis liudininkus.

10 2015 m. balandžio 28 d. OLAF suteikė dviem susijusiems asmenims galimybę pateikti savo pastabas dėl su jais susijusių faktinių aplinkybių.

11 Paskui OLAF Komisijos tarnyboms pateikė savo galutinę ataskaitą. Ataskaitoje ji Komisijai rekomendavo susigrąžinti 1 545 759 eurų sumą ir skirti 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012, p. 1), 109 straipsnyje numatytas administracines bei finansines nuobaudas.

Komisijos veiksmai

12 2015 m. spalio 7 d. raštu Komisija informavo ieškovę apie savo ketinimą skirti administracinę nuobaudą, t. y. uždrausti ieškovei penkerius metus dalyvauti visose sutarčių sudarymo arba Europos Sąjungos dotacijų skyrimo procedūrose, sustabdyti mokėjimus, susijusius su penkiolika pagal PC7 įgyvendinamų projektų ir penkiais pagal H2020 įgyvendinamais projektais, nutraukti jos dalyvavimą dvylikoje pagal PC7 įgyvendinamų projektų ir visuose pagal H2020 įgyvendinamuose projektuose bei nutraukti jos dalyvavimą pasirengime įgyvendinti šešias pagal H2020 sudarytas dotacijos sutartis.

13 Tuo pačiu raštu ieškovės buvo paprašyta pateikti pastabas dėl priemonių, kurių planuojama imtis.

14 Atsakydama į jį, 2015 m. spalio 28 d. raštu ieškovė užginčijo OLAF ataskaitą. Ji tvirtino, kad ši įstaiga nepateikė jokių sukčiavimo įrodymų. Savo rašte ji taip pat nurodė, kad OLAF išvados buvo klaidingos ir neproporcingos.

15 Po šio susirašinėjimo Komisija informavo ieškovę apie jos dalyvavimo panaikinimą įgyvendinant trijų rūšių sutartis, taip pat apie mokėjimų sustabdymą pagal dalį iš šių sutarčių.

16 Pirmajai rūšiai priskirtinos dvi pagal PC7 sudarytos dotacijos sutartys, kurių numeriai atitinkamai yra 612451 – *CRe-AM* ir 610947 – RAP. 2015 m. gruodžio 1 d. raštu Komisija nusprendė sustabdyti einamuosius ir būsimus mokėjimus ir nutraukti ieškovės dalyvavimą įgyvendinant šias dvi sutartis. 2015 m. gruodžio 21 d. ieškovė pateikė skundą komitetui *Redress II*, kuris yra skundų nagrinėjimo komitetas, sukurtas Komisijos viduje ir numatytas 2011 m. vasario 28 d. Komisijos sprendimo 2011/161/ES Euratomas, kuriuo iš dalies keičiamas Komisijos sprendimas C(2008) 4617, susijęs su netiesioginių veiksmų pagal PC7 ir pagal Europos atominės energijos bendrijos (Euratomo) septintosios bendrosios branduolinių tyrimų ir mokymo veiklos programos (2007–2011 m.) pasiūlymų teikimo taisyklėmis ir vertinimo, atrankos bei finansavimo skyrimo procedūromis (OL L 75, 2011, p. 1), priedo 5.3 punkte. 2016 m. sausio 29 d. *Redress II* komitetas atmetė šį skundą. Jis nusprendė, kad sustabdymo, išankstinio informavimo ir dalyvavimo nutraukimo procedūros buvo įvykdytos laikantis taikytinų principų ir taisyklių. *Redress II* komitetui atmetus skundą, 2016 m. vasario 2 d. raštu Komisija patvirtino savo sprendimą nutraukti ieškovės dalyvavimą įgyvendinant šias sutartis.

17 Antrosios rūšies sutartys yra sutartys, kurių numeriai yra 609154 – *Performer* ir 314671 – *Resilient*: jos taip pat sudarytos pagal PC7. Apie mokėjimų sustabdymą ir ieškovės dalyvavimo nutraukimą įgyvendinat šias sutartis buvo pranešta atitinkamai 2016 m. sausio 26 d. ir 28 d.

18 Trečioji rūšis sutarčių susijusi su pagal H2020 įgyvendinamu projektu ir jį įgyvendinant sudaryta sutartimi Nr. 645775 – *Dragon Star Plus*. 2016 m. sausio 27 d. Komisija nurodė projekto koordinatoriui, kad priimtas sprendimas nutraukti ieškovės dalyvavimą.

Nacionalinės procedūros

19 Po to, kai savo ataskaitą pateikė Komisijai, OLAF ją pateikė Prancūzijos valdžios institucijoms ir dėl nustatytų trūkumų rekomendavo iškelti baudžiamąją bylą pagal Prancūzijos teisę, kiek ši teisė tiems trūkumams yra taikoma.

20 Gavęs šią informaciją, Graso Respublikos prokuroras 2015 m. balandžio 10 d. paprašė pradėti tyrimą prieš X dėl sukčiavimo, susijusio su Sąjungai žalingais veiksmais nuo 2011 m. lapkričio 14 d. iki 2015 m. balandžio 10 d. 2015 m. spalio 15 d. ieškovei, jos vadovui ir dviem vadovaujančias pareigas užimantiems jos darbuotojams buvo pateikti kaltinimai dėl sukčiavimo.

21 Gavusi apeliacinį skundą *Chambre de l'instruction de la cour d'appel d'Aix-en-Provence* (Provanso Ekso apeliacinio teismo tyrimo kolegija) (Prancūzija) (toliau – tyrimo kolegija) priėmė 2015 m. gruodžio 17 d. sprendimą, juo pripažino negaliojančiais dokumentus, kuriais Prancūzijos valdžios institucijos rėmėsi prieš ieškovę, jos vadovą ir du minėtus vadovaujančias pareigas užimančius darbuotojus Prancūzijoje iškeltoje baudžiamojoje byloje. Šis teismas nusprendė, kad šie dokumentai buvo gauti nepaisant įvairių procesinių garantijų, kurių tikslas – užtikrinti teisės į gynybą apsaugą. Vienas iš negaliojančiais pripažintų dokumentų buvo galutinė ataskaita, kurią OLAF perdavė Prancūzijos valdžios institucijoms.

22 2016 m. vasario 19 d. sprendimu Graso komercinių bylų teismas iškėlė ieškovės bankroto bylą ir paskyrė bankroto administratorių.

23 2016 m. balandžio 27 d. tas pats teismas paskelbė ieškovės bankrotą.

24 2016 m. gegužės 4 d. Komisija nurodė, kad sumos, kurias, kaip ji mano, ieškovė yra skolinga pagal visas nutrauktas dotacijos sutartis, yra dalis ieškovės įsipareigojimų. Ieškovė ginčijo šias skolas, kurios siekė 2 639 815,4 eurų.

25 2017 m. rugsėjo 8 d. Graso komercinių bylų teismas dviem nutartimis atmetė skolas, kurias Komisija nurodė įtraukti į ieškovės įsipareigojimus, remdamasis aplinkybe, kad 2015 m. gruodžio 17 d. tyrimo kolegijos sprendimu buvo panaikintas OLAF tyrimas, po kurio Komisija nusprendė, kad dalis mokėjimų ieškovei neturėjo būti atlikti.

Procesas ir šalių reikalavimai

26 2016 m. vasario 2 d. ieškovė Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė šį ieškinį.

27 Tą pačią dieną Bendrojo Teismo kanceliarija gavo atskiru dokumentu ieškovės pateiktą laikinųjų apsaugos priemonių prašymą.

28 2016 m. rugsėjo 30 d. raštu, (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2016 m. spalio 3 d.) bankroto administratorius, kurį paskyrė Graso komercinių bylų teismas, leido ieškovės advokatui tęsti procesą Bendrajame Teisme.

29 2017 m. rugpjūčio 25 d. Nutartimi *Sigma Orionis / Komisija* (T-48/16 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2017:585) Bendrojo Teismo pirmininkas atmetė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir atidėjo bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

30 Teisėjui pranešėjui pasiūlius, Bendrasis Teismas (pirmoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

31 Šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus per 2017 m. birželio 27 d. posėdį.

32 Žodinė proceso dalis buvo užbaigta 2017 m. birželio 27 d.

33 2017 m. spalio 25 d. Bendrasis Teismas pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 113 straipsnį nutarė atnaujinti žodinę proceso dalį.

34 2017 m. spalio 25 d. priimtu sprendimu Bendrojo Teismo pirmosios kolegijos pirmininkas nusprendė prie šios bylos medžiagos pridėti šio sprendimo 25 punkte paminėtas dvi 2017 m. rugsėjo 8 d. Graso komercinių bylų teismo nutartis ir priedą; šiuos dokumentus Bendrojo Teismo kanceliarijai ieškovė pateikė 2017 m. rugsėjo 22 d. raštu.

35 Pagal Procedūros reglamento 85 straipsnio 4 dalį Bendrasis Teismas suteikė galimybę šalims pareikšti savo nuomonę dėl šių dokumentų; jos tai padarė per nustatytą terminą.

36 2017 m. lapkričio 17 d. sprendimu Bendrasis Teismas dar kartą užbaigė žodinę proceso dalį ir buvo pradėti pasitarimai byloje.

37 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– pripažinti ir nuspręsti, kad, sustabdydama visus mokėjimus ieškovei, remdamasi neteisėtai parengta OLAF tyrimo ataskaita, Komisija neįvykdė sutartinių įsipareigojimų pagal dotacijos sutartis FP7 ir H2020,

– pripažinti ir nuspręsti, kad šios ataskaitos pagrindu nutraukdama minėtas sutartis Komisija neįvykdė sutartinių įsipareigojimų pagal dotacijos sutartis FP7 ir H2020,

– priteisti sumą iš Komisijos, kurią ji skolinga pagal sutartis, sudarytas pagal PC7, t. y. 607 404,49 eurų kartu su palūkanomis už pavėluotą mokėjimą pagal II.5.5 straipsnį, apskaičiuotomis nuo mokėtinų sumų nesumokėjimo dienos pagal palūkanų normą, kurią Europos Centrinis Bankas (ECB) taiko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms, padidinus ją trimis su puse procentinio punkto,

– priteisti sumas iš Komisijos, kurias ji skolinga pagal sutartis, sudarytas pagal U2020, t. y. 226 688,68 eurų su palūkanomis už pavėluotą mokėjimą pagal II.21.11.1 straipsnį, apskaičiuotomis nuo mokėtinų sumų nesumokėjimo dienos pagal palūkanų normą, kurią Europos Centrinis Bankas (ECB) taiko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms, padidinus ją trimis su puse procentinio punkto,

– priteisti iš Komisijos sumokėti su sutartiniais santykiais nesusijusios žalos, kuri įvertinta 1 500 000 eurų, atlyginimą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas,

– nepatenkinus šių reikalavimų – paskirti ekspertą, kad šis nustatytų pagal dotacijos sutartis ieškovei neginčytinai mokėtinas sumas.

38 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepriimtiną arba bent jau kaip nepagrįstą,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl sutartinių įsipareigojimų nevykdymo

39 Grįsdama savo pirmą–ketvirtą ir septintą reikalavimus, ieškovė teigia, kad Komisija sustabdė mokėjimus ir nutraukė nagrinėjamas sutartis (toliau – ginčijamos priemonės) pažeisdama sutarčių sąlygas.

Dėl Bendrojo Teismo jurisdikcijos

40 Pirmiausia reikia patikrinti, ar Bendrasis Teismas turi jurisdikciją išspręsti jam pateiktą ginčą.

41 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kaip tai padarė ieškovė, o Komisija to neginčijo, kad pagal SESV 272 straipsnį, siejamą su SESV 256 straipsniu, Bendrojo Teismo jurisdikcijai pirmojoje instancijoje priklauso priimti sprendimus pagal Sąjungos ar jos vardu pagal privatinę teisę sudarytos sutarties arbitražinę išlygą.

42 Šiuo atveju tokia išlyga nustatyta pagal PC7 pasirašytų sutarčių 9 straipsnyje ir pagal H2020 pasirašytų sutarčių 57 straipsnyje.

43 Taigi reikia manyti, kad, kaip mano šalys, Bendrasis Teismas turi jurisdikciją nagrinėti ieškovės pateiktą ieškinį dėl Komisijos sutartinių įsipareigojimų nevykdymo.

Dėl taikytinos teisės

44 Ieškovė kreipėsi į Bendrąjį Teismą SESV 272 straipsnio pagrindu, remdamasi pagal PC7 ir H2020 sudarytose sutartyse numatytomis arbitražinėmis išlygomis, todėl šis ginčas kilo ne dėl kokio nors Komisijos priimto sprendimo ir šio sprendimo priėmimo administracinės procedūros teisėtumo, bet dėl tarp dviejų sutarties šalių kilusio ginčo išsprendimo, kurį sprendžiant turi būti atsižvelgta į minėtoms sutartims taikytiną teisę (šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 12 d. Sprendimo *Komisija / Thales développement et coopération*, T-326/13, nepaskelbta Rink., EU:T:2016:403, 73 punktą).

45 Pagal PC7 sudarytų sutarčių 9 straipsnyje numatyta, kad eilės tvarka taikomos sutarties nuostatos, Europos Bendrijos ir Sąjungos teisės aktai dėl mokslo tyrimų programos, kurią įgyvendinant sudarytos sutartys, Sąjungos bendrojo biudžeto finansinis reglamentas, kitos Bendrijos ir Sąjungos taisyklės ir galiausiai – Belgijos teisė. Iš esmės ta pati taisyklė nustatyta pagal H2020 sudarytų dotacijos sutarčių 57 straipsnyje, pagal kurį sutartims taikoma atitinkama Sąjungos teisė ir Belgijos teisė. Iš šių nuostatų matyti, kad jeigu neginčijama, kad Sąjungos bendrojo biudžeto finansinis reglamentas yra taikytinas, nagrinėjamam ginčui taikomos Bendrijos ir Sąjungos teisės, taip pat Belgijos teisės normos tiek, kiek jos reikšmingos, ir atsižvelgiant į konkretų atvejį.

Dėl priimtinumo

– Dėl suinteresuotumo pateikti ieškinį

46 Komisija pažymi, kad iki ieškinio pateikimo dienos buvo nutraukusi tik vieną dotacijos sutartį, sudarytą su ieškove.

47 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal jurisprudenciją tam, kad jos ieškinys galėtų būti nagrinėjamas iš esmės, ieškovė turi įrodyti, kad ieškinio pateikimo dieną ji turėjo atsiradusį ir esantį suinteresuotumą pareikšti ieškinį (2015 m. vasario 26 d. Sprendimo *Planet / Komisija*, C-564/13 P, EU:C:2015:124, 31 punktas).

48 Komisija formaliai nepateikia nepriimtinumo pagrindo, grindžiamo ieškovės suinteresuotumo pareikšti ieškinį trūkumu, tačiau pagal jurisprudenciją ši aplinkybė netrukdo Bendrajam Teismui savo iniciatyva nagrinėti šio priimtinumo klausimo ir prireikus pripažinti, kad ieškinys nepriimtinas, nes suinteresuotumo pareikšti ieškinį trūkumas yra viešąja tvarka grindžiamas nepriimtinumo pagrindas (žr. 2014 m. gruodžio 4 d. Nutarties *Talanton / Komisija*, T-165/13, nepaskelbta Rink., EU:T:2014:1027, 69 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

49 Savo rašytinėse pastabose ieškovė sudeda jai, kaip ji mano, mokėtinas sumas pagal su Komisija sudarytas 22 dotacijos sutartis pagal PC7 ir H2020.

50 Iki ieškinio pateikimo dienos buvo nutraukta viena iš pagal H2020 su ieškove sudarytų sutarčių ir kitos keturios su ja pagal PC7 sudarytos sutartys. Pagal H2020 sudarytos sutarties, kuri buvo nutraukta, numeris yra 645775 – *Dragon Star Plus*. Be to, pagal PC7 sudarytų sutarčių, kurios buvo nutrauktos, numeriai buvo 610947 – RAPP, 612451 – *CRe-AM*, 609154 – *Performer* ir 314671 – *Resilient*.

51 Taigi dėl šių penkių sutarčių Komisija sprendimą buvo priėmusi iki ieškinio pateikimo dienos, todėl reikia daryti išvadą, kad savo ieškinio pateikimo dieną ieškovė buvo suinteresuota pateikti ieškinį dėl šių sutarčių, kaip to reikalaujama pagal jurisprudenciją.

52 Tas netaikytina dėl kitų 17 sutarčių, sudarytų pagal PC7 ir H2020, dėl kurių iki ieškinio pateikimo dienos Komisija dar nebuvo priėmusi jokio sprendimo. Ieškinio pateikimo dieną suinteresuotumo dėl šių sutarčių nebuvo, todėl pagal šio sprendimo 47 punkte nurodytą jurisprudenciją ieškinys turi būti pripažintas nepriimtinu.

– Dėl nepriimtinumo pagrindo, grindžiamo ieškinio aiškumo ir tikslumo stoka

53 Komisija mano, kad ieškinys neatitinka Procedūros reglamento 76 straipsnio d punkte nurodytų reikalavimų dėl aiškumo ir tikslumo, nes ieškovė savo argumentus grindžia nenurodytų nacionalinių nuostatų pažeidimu.

54 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal Procedūros reglamento 76 straipsnio d punktą ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas ir pateikta pagrindų santrauka, o informacija turi būti aiški ir tiksli, kad atsakovei būtų sudaryta galimybė paruošti savo argumentus, o Sąjungos teismui – vykdyti jam pavestą kontrolę (2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *European Dynamics Luxembourg ir Evropaïki Dynamiki / EIT*, T-481/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:498, 460 punktas).

55 Šiuo atveju iš ieškovės pateikto ieškinio matyti, kad ginčo dalykas yra susijęs su Komisijos priimtomis ginčijamomis priemonėmis. Ieškovės pateikti pagrindai grindžiami Komisijos sutartinių įsipareigojimų nevykdymu todėl, kad ginčijamomis priemonėmis pažeidžiama tyrimo kolegijos sprendimo *res judicata* galia (pirmasis pagrindas), kad OLAF ataskaita, kuria rėmėsi Komisija, priimdama šias priemones, buvo parengta remiantis įrodymais, kurių surinkimo sąlygos prieštarauja nacionalinei teisei (antrasis pagrindas) ir Sąjungos pagrindinėms teisėms (trečiasis pagrindas), kad Komisija negalėjo sustabdyti ir nutraukti pagal H2020 sudarytų sutarčių, remdamasi patikrinimų ir inspektavimų, kurie buvo atlikti įgyvendinant pagal PC7 sudarytas sutartis, išvadomis (ketvirtasis pagrindas), ir kad Komisija, priimdama ginčijamas priemones, pažeidė proporcingumo principą (penktas pagrindas).

56 Be to, reikia pažymėti, kad atsižvelgiant į argumentus, kuriuos Komisija pateikė savo atsiliepime į ieškinį ir triplike, akivaizdu, kad Komisija galėjo suprasti ieškovės jai pateiktus kaltinimus.

57 Šiomis aplinkybėmis turi būti vertinama, kad Procedūros reglamente nustatytos priimtinumo sąlygos yra įvykdytos, o Komisijos pateiktas nepriimtinumo pagrindas turi būti atmestas.

Dėl pirmo ir antro reikalavimų

58 Pirmus du ieškovės reikalavimus, kurie atitinkamai susiję su mokėjimų sustabdymu pagal dotacijos sutartis, sudarytas pagal PC7 ir H2020, ir minėtų sutarčių nutraukimu, reikia nagrinėti kartu.

59 Šiuos reikalavimus ieškovė grindžia penkiais pagrindais. Pirma, OLAF ataskaita negalėjo būti grindžiamos ginčijamos priemonės, nes tyrimo kolegija ją panaikino. Antra, ginčijamos priemonės nesuderinamos su atitinkamomis sutartims, nes priimtos pagal ataskaitą, kuri parengta remiantis įrodymais, surinktais pažeidžiant nacionalinę teisę. Trečia, šios priemonės prieštarauja sutartims taip pat dėl to, kad įrodymai buvo surinkti pažeidžiant Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją. Ketvirta, siekdama sustabdyti ir nutraukti sutartis pagal H2020 Komisija negali remtis, kaip tai ji padarė, sutarčių pagal PC7 patikrinimais ir inspektavimais. Penkta, Komisija pažeidė proporcingumo principą.

– *Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo tyrimo kolegijos priimto sprendimo „res judicata“ galios pažeidimu*

60 Ieškovė mano, kad ginčijamos priemonės negalėjo būti grindžiamos galutine OLAF parengta ataskaita, nes tyrimo kolegija šią ataskaitą panaikino.

61 Atsakydama į šį argumentą Komisija pažymi, kad atsižvelgiant į tai, kad ji rengia savo priimamus sprendimus, OLAF parengta ataskaita negali būti ginčijama. Jeigu taip yra, nacionalinis teismas negalėjo jos panaikinti, nes Sąjungos institucijų priimtų aktų panaikinimo išimtinę jurisdikciją turi šios teisinės sistemos teismai.

62 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal jurisprudenciją Sąjungos teismai yra vieninteliai kompetentingi pripažinti Sąjungos aktą negaliojančiu (žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Air Transport Association of America ir kt.*, C-366/10, EU:C:2011:864, 48 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

63 Šiomis aplinkybėmis, neatsižvelgiant į tai, ką savo sprendime nusprendė tyrimo kolegija, Sąjungos teisės sistemoje OLAF ataskaita tebegalioja, kol Sąjungos teismas jos nepripažino negaliojančia.

64 Remiantis tyrimo kolegijos sprendimu, pažymėtina, jog šis teismas nusprendė, kad „visas ikiteisminis tyrimas, įskaitant OLAF tyrimą ir paskesnius jos aktus <…>, [turėjo] būti panaikintas, išskyrus pirminį kreipimąsi į Graso prokuratūrą, kuris savaime perduodamas kreipiantis į žandarmeriją dėl tyrimo atlikimo ir kaltinimų pateikimo, kurie susiję tik su Respublikos prokuroro vykdomo persekiojimo tikslingumu“.

65 Vis dėlto šiame sprendime pateikta išvada, kaip tai nurodo Komisija, yra ne ta, kad OLAF parengta ataskaita yra panaikinta Sąjungos teisės sistemoje, bet tik ta, kad, šio teismo manymu „n[ebuvo] nei būtina, nei pagrįsta, kad tyrimas, kurį OLAF atlikto pažeisdama ES sutarties 6 straipsnį <…> ir baudžiamojo proceso kodekso pirminį straipsnį, pagal kurį turi būti užtikrinta šalių teisių pusiausvyra, būtų net ir informaciniu požiūriu įtrauktas į baudžiamąjį procesą, susijusį su konkursų dėl Europos Komisijos finansuojamų programų įvykdymo terminais, šiame proceso etape nagrinėjamai tarnybai neginčijant atlikto darbo turinio“.

66 Šiomis aplinkybėmis, nors, vykdant tyrimo kolegijos sprendimą, OLAF ataskaita negalėjo būti naudojama Prancūzijoje inicijuotame baudžiamajame procese prieš ieškovės vadovus, vis dėlto pagal Sąjungos teisę vykdomoje administracinėje procedūroje, kuriai taikomos sutartinės nuostatos, Komisija galėjo remtis minėta OLAF ataskaita, siekdama priimti ginčijamas priemones, kol šios ataskaitos nepanaikino Sąjungos teismas.

67 Siekdama įrodyti, kad Komisija bet kuriuo atveju turėjo atsižvelgti į tyrimo kolegijos sprendimą, ieškovė remiasi 2009 m. rugsėjo 30 d. Sprendimu *Sison / Taryba* (T-341/07, EU:T:2009:372, 116 punktas).

68 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad 2009 m. rugsėjo 30 d. Sprendimas *Sison / Taryba* (T-341/07, EU:T:2009:372) susijęs su teisės aktų, pagal kuriuos Sąjungos institucijų sprendimai turi būti grindžiami nacionalinių institucijų, visų pirma nacionalinių teismų, priimtais sprendimais, vykdymu. Šioje byloje padėtis yra skirtinga – pagal jokias nuostatas nereikalaujama, kad Komisija remtųsi sprendimu, kurį turėtų priimti nacionalinė institucija, net jeigu tai būtų teismas. Bet kuriuo atveju 2009 m. rugsėjo 30 d. Sprendimu *Sison / Taryba* (T-341/07, EU:T:2009:372) Bendrasis Teismas nesuteikė nacionaliniams teismams jurisdikcijos, kuri jiems leistų negaliojančiais pripažinti Sąjungos aktus ir taip Sąjungos institucijas įpareigoti atsižvelgti į tokį negaliojimą priimant sprendimus.

69 Šių argumentų nepaneigia 2017 m. rugsėjo 8 d. Graso komercinių bylų teismo priimtos nutartys, kurias ieškovė pateikė Bendrajam Teismui ir kurioms išnagrinėti buvo atnaujinta žodinė proceso dalis, kaip nurodyta šio sprendimo 33–35 punktuose. Remiantis minėtomis nutartimis Komisijos pateikti įsipareigojimai negali būti pripažinti, nes jie grindžiami tyrimu, t. y. OLAF atliktu tyrimu, kurį tyrimo kolegija pripažino „negaliojančiu“.

70 Iš tiesų procesas Graso komercinių bylų teisme negali daryti poveikio šiam ieškiniui, nes, kiek tai susiję su ginčijamų priemonių atitiktimi nagrinėjamoms sutartims ir pagal jas taikytinomis taisyklėmis, šis ieškinys priskirtinas išimtinei Bendrojo Teismo jurisdikcijai pagal SESV 272 straipsnį, siejamą su minėtose sutartyse numatyta arbitražine išlyga.

71 Be to, dviem procedūromis siekiama skirtingų tikslų, nes šis ieškinys susijęs su ginčijamų priemonių atitiktimi šioms sutartims ir šioms taisyklėms, o remiantis ieškovės pateiktais paaiškinimais, procesu Graso komercinių bylų teisme buvo siekiama nustatyti, ar į galimas skolas Komisijai galėjo būti atsižvelgta vykdant įmonės bankroto procedūrą.

72 Atsižvelgiant į šias aplinkybes, reikia atmesti pirmąjį pagrindą.

– *Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo Prancūzijos teisės pažeidimu*

73 Ieškovė tvirtina, kad valstybės narės teritorijoje atlikdama patikrinimus ir inspektavimus OLAF turi laikytis nacionalinės teisės, kaip to reikalaujama pagal šiai įstaigai taikomus reglamentus, t. y. pirma – Reglamentą Nr. 883/2013 ir, antra – Reglamentą Nr. 2185/96.

74 Grįsdama savo argumentus ieškovė remiasi:

– Reglamento Nr. 883/2013 3 straipsnio 3 dalimi, pagal kurią „[p]atikrinimų ir inspektavimų vietoje metu [OLAF] darbuotojai, atsižvelgiant į taikytiną Sąjungos teisę, veikia laikydamiesi atitinkamos valstybės narės taisyklių bei praktikos“,

– Reglamento Nr. 2185/96 6 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa, kurioje nustatyta, kad atsižvelgiant į taikomus Sąjungos teisės aktus, OLAF tyrėjais turi laikytis atitinkamos valstybės narės įstatymuose nustatytų darbo tvarkos taisyklių,

– Reglamento Nr. 883/2013 11 straipsnio 2 dalimi, pagal kurią „[r]engiant [OLAF] ataskaitas ir rekomendacijas atsižvelgiama į atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę“.

75 Šiuo atveju nacionalinė teisė buvo tariamai pažeista šiais trimis aspektais:

– prieš atlikdama veiksmus ieškovės patalpose OLAF turėjo gauti nacionalinio teismo leidimą,

– atliekant šiuos veiksmus, jos tyrėjus turėjo lydėti valstybės kriminalinės policijos pareigūnai,

– jie turėjo informuoti ieškovę apie jos teisę prieštarauti, kad būtų atlikti patikrinimai ir inspektavimai.

76 Atsakant į šiuos argumentus reikia priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 62–66 punktuose, OLAF parengta ataskaita Sąjungos teisės sistemoje tebegalioja, kol Sąjungos teismas jos nepripažino negaliojančia, nedarant poveikio sprendimams, kuriuos gali priimti nacionalinės valdžios institucijos arba teismai dėl tokios ataskaitos naudojimo pagal nacionalinę teisę pradėtuose procesuose.

77 Iš trečios nuostatos, kuria remiasi ieškovė, t. y. Reglamento Nr. 883/2013 11 straipsnio 2 dalies, matyti, kad OLAF parengtos ataskaitos gali būti naudojamos nacionaliniuose procesuose, jeigu jos buvo parengtos pagal nacionalinėje teisėje nustatytas taisykles ir procedūras. Jeigu nacionalinės teisės nesilaikyta, kaip šiuo atveju tai teigia ieškovė, OLAF parengta ataskaita negalės būti naudojama nacionaliniuose procesuose, tačiau tai negali daryti poveikio Komisijos galimybei savo sprendimus grįsti minėtu dokumentu.

78 Pagal kitas ieškovės minėtas nuostatas, t. y. Reglamento Nr. 883/2013 3 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 2185/96 6 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą, patikrinimus ir inspektavimus vietoje OLAF atlieka laikydamasi atitinkamoje valstybėje narėje galiojančių taisyklių ir praktikos, atsižvelgiant į taikytiną Sąjungos teisę.

79 Iš šių nuostatų matyti, kad OLAF atliekami patikrinimai ir inspektavimai vietoje patenka į kontekstą, kuriam esant taikoma nacionalinė teisė, tačiau kad bet kuriuo atveju pastaroji turi būti netaikoma pirmenybę teikiant Sąjungos teisei kiekvienu atveju, kai tai numatyta pagal Reglamentą Nr. 883/2013 arba Reglamentą Nr. 2185/96.

80 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kiek tai susiję su pirmu aspektu, dėl kurio Prancūzijos teisė yra tariamai pažeista, Reglamente Nr. 883/2013 ir Reglamente Nr. 2185/96 nenustatomas reikalavimas laikytis nacionalinės teisės reikalavimų, kol OLAF neatlieka patikrinimų ir inspektavimų ekonominės veiklos vykdytojo patalpose, išskyrus atvejus, kai šis tam prieštarauja.

81 Iš tiesų tik šiuo atveju Reglamento Nr. 2185/96 9 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta, kad atitinkama valstybė narė, laikydamasi nacionalinių taisyklių, suteikia OLAF inspektoriams tokią pagalbą, kurios jiems reikia, kad galėtų atlikti savo pareigas tikrindami arba inspektuodami vietoje, o jo antroje pastraipoje nustatyta, kad valstybės narės, laikydamosi nacionalinių teisės aktų, turi imtis visų būtinų priemonių. Tačiau iš bylos medžiagos matyti, kad Bendrajam Teismui pateiktoje byloje ieškovė neprieštaravo patikrinimams ir inspektavimams vietoje.

82 Taigi atsižvelgiant į tai, kad Reglamente Nr. 883/2013 ir Reglamente Nr. 2185/96 nenustatytas reikalavimas laikytis tokių nacionalinių taisyklių kaip taisyklės, susijusios su būtinybe iš anksto gauti nacionalinio teismo leidimą, ir nesant susijusio veiklos vykdytojo prieštaravimo, pagal šiuos teisės aktus reikalaujama tik tiek, kad OLAF atliekamiems patikrinimams ir inspektavimams raštišką įgaliojimą būtų suteikęs šios įstaigos generalinis direktorius (Reglamento Nr. 883/2013 7 straipsnio 2 dalis ir Reglamento Nr. 2185/96 6 straipsnio 1 dalis), ieškovės argumentus reikia atmesti.

83 Ieškovė tvirtina, kad 2002 m. spalio 22 d. Sprendime *Roquette Frères* (C-94/00, EU:C:2002:603, 48 punktas) Teisingumo Teismas konkurencijos srityje nustatė Komisijai pareigas, kurias vykstant administracinėms procedūroms ji turi vykdyti dėl teismo leidimų.

84 Šis argumentas neturi faktinio pagrindo, nes, priešingai, priešingai nei teigia ieškovė, pagal cituotą sprendimą nereikalaujama kreiptis į nacionalinį teismą prieš atliekant patikrinimus ir inspektavimus vietoje, o tik pažymima, kad prieš atlikdama patikrinimus ir inspektavimus vietoje administracinė

institucija konkrečiai nurodytų patikrinimo objektą. Nagrinėjamu atveju 2014 m. lapkričio 27 d. OLAF generalinis direktorius išdavė įgaliojimą ir jį tyrėjai pateikė atvykę į ieškovės buveinę, kurioje ieškovės direktorius jį pasirašė ir gavo kopiją. Be to, šio įgaliojimo turinys nebuvo užginčytas.

85 Dėl antro aspekto, kuriuo Prancūzijos teisė yra tariamai pažeista, reikia pažymėti, kad taikomuose Europos Sąjungos reglamentuose nustatyta:

– tyrimus OLAF generaliniam direktoriui vadovaujant atlieka jos tyrėjai (Reglamento Nr. 883/2013 7 straipsnio 1 dalis, Reglamento Nr. 2185/96 4 straipsnis ir 6 straipsnio 1 dalis),

– prieš atlikdami patikrinimus ir inspektavimus vietoje, šie tyrėjai apie tai informuoja nacionalines valdžios institucijas (Reglamento Nr. 2185/96 4 straipsnio pirma pastraipa),

– juos gali lydėti nacionaliniai pareigūnai, kuriuos siunčia jų institucijos arba kurie veikia kaip valstybių narių Komisijai siųsti nacionaliniai ekspertai (Reglamento Nr. 2185/96 4 straipsnio pirma pastraipa),

– šiems pareigūnams turi būti leista dalyvauti, jeigu jie to pageidauja (Reglamento Nr. 2185/96 4 straipsnio antra pastraipa),

– jeigu prieštaraujama, kad būtų atliktas patikrinimas arba inspektavimas vietoje, nacionalinės valdžios institucijos turi imtis visų būtinų priemonių, kad OLAF galėtų atlikti savo pareigas, laikydamasi nacionalinės teisės (Reglamento Nr. 2185/96 9 straipsnis).

86 Iš šių nuostatų matyti, kad nacionalinių pareigūnų dalyvavimo tvarką nustato Reglamentas Nr. 2185/96 ir pagal jį OLAF atliekant patikrinimus ir inspektavimus šio dalyvavimo reikalaujama dviem atvejais, kurių nė vienas nesusiklostė nagrinėjamoje byloje. Pirma, jis būtinas, kai ekonominės veiklos vykdytojas prieštarauja, kad OLAF atliktų patikrinimus ir inspektavimus vietoje. Remiantis ieškovės pateikta informacija, tokio prieštaravimo nebuvo pateikta. Antra, nacionaliniams pareigūnams turi būti leista dalyvauti, jeigu jie to paprašo.

87 Iš bylos dokumentų matyti, kad nagrinėjamu atveju trys nacionaliniai pareigūnai dalyvavo atliekant dalį veiksmų, kad šie pareigūnai informavo ieškovės generalinį direktorių, kad dėl jo pradėtas ikiteisminis tyrimas pagal Prancūzijos teisę paraleliai Sąjungos teise grindžiamai procedūrai ir kad jį atlikdami jie atliko tam tikrus veiksmus, paskui, vėlyvą rytmetį, išėjo iš ieškovės buveinės patalpų ir nenurodė, kad nori dalyvauti patikrinime pagal Sąjungos teisę atliekant patikrinimus ir inspektavimus.

88 Taigi visame patikrinime nacionaliniai pareigūnai nedalyvavo ne dėl OLAF veiksmų, bet dėl jų pačių sprendimo, kuris negali daryti poveikio ginčijamų priemonių, kurias Komisija priėmė remdamasi šios įstaigos parengta ataskaita, galiojimui.

89 Ieškovė remiasi 1989 m. rugsėjo 21 d. Sprendimu *Hoechst / Komisija* (46/87 ir 227/88, EU:C:1989:337, 34 punktas), kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad atlikdama patikrinimus ir inspektavimus vietoje, Komisija turėjo paisyti pagal nacionalinę teisę nustatytų procesinių garantijų.

90 Šis argumentas neturi faktinio pagrindo, nes, kaip matyti iš bylos medžiagos, Bendrajam Teismui pateiktoje byloje ieškovė neprieštaravo, kad būtų atlikti patikrinimai ir inspektavimai, o sprendimas, kuriuo remtasi, susijęs su atveju, kai nacionalinių valdžios institucijų prašoma pagalbos ekonominės veiklos vykdytojui paprieštaravus, kad Komisija atliktų patikrinimą ir inspektavimą vietoje, vykdant tyrimą konkurencijos srityje.

91 Dėl trečio ieškovės nurodyto aspekto reikia konstatuoti, kad pagal Reglamento Nr. 2185/96 5 straipsnio antrą pastraipą ekonominės veiklos vykdytojai privalo suteikti galimybę patekti į jų patalpas, žemę, transporto priemones arba kitas verslo reikmėms naudojamas teritorijas, kad būtų sudarytos sąlygos atlikti patikrinimus ir inspektavimus.

92 Be to, šio reglamento 9 straipsnyje nustatyta, kad jeigu ekonominės veiklos vykdytojai prieštarauja, kad būtų atliktas patikrinimas ar inspektavimas vietoje, atitinkama valstybė narė, laikydamasi nacionalinių taisyklių, suteikia inspektoriams tokią pagalbą, kurios jiems reikia, kad galėtų atlikti savo pareigas tikrindami arba inspektuodami vietoje. Pagal tą pačią nuostatą valstybės narės, laikydamosi nacionalinės teisės aktų, turi imtis visų būtinų priemonių.

93 Ekonominės veiklos vykdytojų pareiga leisti atlikti patikrinimus ir inspektavimus vietoje taip pat numatyta ieškovės pasirašytų sutarčių pagal PC7, kuriose nustatoma tvarka dėl Komisijos ir ieškovės sutartinių santykių, II priedo II.22 straipsnio 2–4 dalyse.

94 Tiesa, kaip nurodyta šio sprendimo 92 punkte, Reglamente Nr. 2185/96 numatytas atvejis, kai ekonominės veiklos vykdytojas prieštarauja, kad OLAF atliktų patikrinimus ir inspektavimus vietoje ir kad tokiu atveju gali būti reikalaujama nacionalinių valdžios institucijų pagalbos, o jų veiksmai turi būti atliekami laikantis nacionalinės teisės.

95 Vis dėlto šia nuostata ekonominės veiklos vykdytojams nesuteikiama teisė prieštarauti numatytiems OLAF veiksmams; ja tik nustatyta, kad prieštaravimo atveju jie gali būti priversti leisti atlikti šiuos veiksmus, nes, laikantis pagal nacionalinę teisę nustatytų sąlygų, šiuo klausimu gali būti prašoma nacionalinės policijos pagalbos.

96 Iš bylos medžiagos matyti, kad šiuo atveju ši nuostata nebuvo taikoma, kadangi ieškovė, kaip ji nurodė, neprieštaravo, kad OLAF atliktų patikrinimus ir inspektavimus vietoje.

97 Atsižvelgiant į visus šiuos argumentus, pagrindą reikia atmesti.

– Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo pagrindinių teisių pažeidimu

98 Trečiajame pagrinde ieškovė tvirtina, kad Komisija negalėjo priimti ginčijamų priemonių, nes jos buvo grindžiamos ataskaita, kuri buvo parengta remiantis įrodymais, surinktais pažeidžiant Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį.

99 Atsakydama į Bendrojo Teismo užduotą klausimą, ieškovė teismo posėdyje nurodė, mananti, kad Komisija, vykdydama jos sudarytas sutartis, privalo užtikrinti Pagrindinių teisių chartijoje pripažintas teises. Komisija savo ruožtu nurodė mananti, kad šios teisės negali būti visuotinai taikomos Sąjungos institucijų veiksmams sutartiniuose santykiuose, o turi būti sprendžiama kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgiant, be kita ko, į sutarties nuostatas.

100 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos teisės sistemoje pagrindinės teisės yra sudedamoji bendrųjų teisės principų dalis (1970 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Internationale Handelsgesellschaft*, 11/70, EU:C:1970:114, 4 punktas; 2014 m. gegužės 13 d. Sprendimo *Google Spain ir Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 68 punktas ir 2014 m. liepos 3 d. Sprendimo *Kamino International Logistics ir Datema Hellmann Worldwide Logistics*, C-129/13 ir C-130/13, EU:C:2014:2041, 69 punktas).

101 Šios teisės buvo įtrauktos į Pagrindinių teisių chartiją, kuri yra sudėtinė ES sutarties dalis ir kurios 51 straipsnio 1 dalyje nustatyta be išimčių, kad jos nuostatos „skirtos Sąjungos institucijoms, įstaigoms ir organams, tinkamai atsižvelgiant į subsidiarumo principą“.

102 Šiuo pagrindu pagrindinės teisės taikomos naudojantis kompetencija, kuri priskirta Sąjungos institucijoms, įskaitant sutartinius santykius, nes jos taikomos valstybių narių priimtiems aktams Sąjungos teisės taikymo srityje.

103 Toks visuotinis pagrindinių teisių taikymas reiškia, kad, kaip tai pripažino Komisija, ši institucija negali sustabdyti mokėjimų ekonominės veiklos vykdytojui arba nutraukti sutartis su tokiu subjektu, remdamasi informacija, kurią OLAF surinko pažeisdama pagrindines teises.

104 Be to, iš teisės aktų matyti, kad pastarasis organas, t. y. OLAF, privalo paisyti pagrindinių teisių atlikdamas tyrimus, susijusius su jai priskirtomis pareigomis.

105 Iš tiesų pagal Reglamentą Nr. 883/2013 OLAF atliekant tyrimus turi būti gerbiamos pagrindinės teisės. Ši pareiga nustatyta šio reglamento 51 konstatuojamoje dalyje.

106 Reglamento Nr. 2185/96 12 konstatuojamoje dalyje nurodyta, kad „atliekant <…> patikrinimus ir inspektavimus vietoje deramai atsižvelgiama į pagrindines atitinkamų asmenų teises“.

107 Šiuo atveju ieškovė mano, kad per patikrinimus ir inspektavimus vietoje, kuriuos tarnyba atliko, OLAF pažeidė Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį, pagal kurį iš esmės teisės subjektai Sąjungoje turi teisę į veiksmingą jų gynybą teisme, o tai reiškia, be kita ko, kad, kilus ginčui, byla turi būti išnagrinėta viešumo sąlygomis, nepriklausomai ir nešališkai.

108 Ieškovė mano, kad buvo pažeistas Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnis, nes patikrinimus ir inspektavimus vietoje OLAF tyrėjai atliko nedalyvaujant valstybės policijos pareigūnams, jos neinformavus apie jos turimą teisę prieštarauti šiems veiksmams ir be šiems veiksmams nacionalinio teismo suteikto išankstinio leidimo.

109 Dėl pirmų dviejų ieškovės pateiktų kaltinimų reikia pažymėti, kad ieškovė nepateikė jos argumentus pagrindžiančios informacijos ir visų pirma įrodymų, kad nacionalinės policijos pareigūnų dalyvavimas ir teisė būti informuotam apie galimybę prieštarauti OLAF veiksmams yra numatyti Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje.

110 Be to, pakanka priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 85–96 punktuose, pagal šiems veiksmams taikomas taisykles nereikalaujama, kad nagrinėjamos bylos aplinkybėmis OLAF tyrėjus lydėtų nacionalinės policijos pareigūnai ir kad šios taisyklės nesuteikia ekonominės veiklos vykdytojams, be kita ko, ieškovei, teisės prieštarauti šiems veiksmams ir *a fortiori* būti informuotai apie tokios teisės buvimą.

111 Dėl trečio ieškovės pateikto kaltinimo reikia pažymėti, kad ji Bendrajam Teismui nepateikė informacijos, patvirtinančios idėją, kad nagrinėjamos bylos aplinkybėmis pareiga gauti teismo leidimą galėjo būti kildinama iš teisės subjekto teisės, kad jo bylą nagrinėtų nepriklausomas ir nešališkas teismas, juo labiau kad, pirma, ieškovė galėjo kreiptis į nacionalinį teismą, kad būtų nustatyta, ar informacija, kurią OLAF surinko atlikdama kritikuojamus veiksmus, gali būti naudojama prieš ją nacionaliniu lygmeniu, ir, antra, ji galėjo kreiptis į Sąjungos teismą, kad pagal Sąjungos teisės sistemą būtų įvertintos priemonės, kurias Komisija priėmė, remdamasi informacija, gauta atlikus jos kritikuojamus veiksmus.

112 Galiausiai reikia priminti, kad, remiantis OLAF veiksmams taikomomis taisyklėmis, būtinybė gauti teismo leidimą, kai toks reikalavimas numatytas pagal nacionalinę teisę, taikoma tik tuo atveju, kai ekonominės veiklos vykdytojas pateikia prieštaravimą, ir tada OLAF privalo kreiptis į valstybės policiją, kuri, vadovaudamasi jai taikoma tvarka, turi laikytis nacionalinių taisyklių.

113 Kaip nurodyta šio sprendimo 81 punkte, ieškovė neprieštaravo OLAF atliekamiems patikrinimams ir inspektavimams.

114 Galiausiai ieškovė tvirtina, kad Pagrindinių teisių chartijos 53 straipsnyje nustatyta vadinamoji „minimalios garantijos“ sąlyga, kurią taikant OLAF, vykdydama tyrimus, turėtų laikytis nacionalinių taisyklių, kai jomis teisės subjektams suteikiamos platesnės garantijos nei tos, kurios numatytos pagal Sąjungos teisę.

115 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal jurisprudenciją ši nuostata negali būti aiškinama kaip leidžianti valstybei narei sudaryti kliūtis taikyti Chartiją visiškai atitinkančius Sąjungos teisės aktus, jeigu jie neatitinka šios valstybės konstitucijoje garantuojamų pagrindinių teisių (2013 m. vasario 26 d. Sprendimo *Melloni*, C-399/11, EU:C:2013:107, 58 punktas).

116 Kaip nurodė Teisingumo Teismas, ši jurisprudencija grindžiama Sąjungos teisės viršenybės principu, kuris yra esminis Sąjungos teisės sistemos požymis ir kuriuo remiantis tai, kad valstybė narė remiasi nacionalinės teisės nuostatomis, net jeigu jos konstitucinės, negali paveikti Sąjungos teisės veikimo šios valstybės teritorijoje (žr. 2013 m. vasario 26 d. Sprendimo *Melloni*, C-399/11, EU:C:2013:107, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

117 Galiausiai, priešingai nei tvirtina ieškovė, asmenims užtikrinama pagrindinių teisių apsauga per OLAF atliekamus patikrinimus ir inspektavimus vietoje, nes, pirma, ši įstaiga privalo laikytis Sąjungos teisės aktų, kuriuose nustatyta, kad jos veiksmais turi būti paisoma šių teisių, ir, antra, Komisija negali priimti tokių priemonių, kaip nagrinėjamosios, remdamasi atliekant tokius veiksmus surinkta informacija, jeigu jie buvo atlikti pažeidžiant minėtas teises, kaip nurodyta šio sprendimo 103 punkte.

118 Dėl šių priežasčių reikia atmesti trečiąjį pagrindą.

– Dėl ketvirtojo pagrindo, grindžiamo OLAF tyrimo ataskaitos poveikio pagal H2020 sudarytoms dotacijos sutartims nebuvimu

119 Remdamasi ketvirtuoju pagrindu ieškovė tvirtina, kad priimdama su pagal H2020 sudarytomis dotacijos sutartimis susijusias priemones Komisija negalėjo remtis įrodymais ar jų dalimis, kuriuos surinko OLAF, atlikdama tyrimą dėl su PC7 susijusių projektų vykdymo.

120 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kiek tai susiję su pagal H2020 sudarytomis dotacijos sutartimis, Komisijos priimtomis priemonėmis nutraukiamas ieškovės dalyvavimas sutartyje numeriu 645775 – *Dragon Star Plus*, kaip tai nurodyta šio sprendimo 50 punkte.

121 Be to, reikia pažymėti, kad Komisijos teisės ir pareigos įgyvendinat jos pasirašytą sutartį nustatytos jos sąlygose.

122 Nagrinėjamos sutarties 50.3.1 straipsnio m punkte numatyta galimybė nutraukti paramos gavėjo dalyvavimą minėtoje sutartyje, jeigu nustatomos sisteminės ir pasikartojančios klaidos, pažeidimai, sukčiavimo atvejai arba šiurkščiai nesilaikoma pagal kitas sutartis prisiimtų įsipareigojimų.

123 Iš šios nuostatos matyti, kad Komisija gali nutraukti ieškovės dalyvavimą nagrinėjamoje sutartyje, jeigu įgyvendinant sutartį buvo tokių klaidų, pažeidimų, sukčiavimo atvejų arba šiurkščiai nesilaikyta pagal sutartį prisiimtų įsipareigojimų, neatsižvelgiant į programą, su kuria pastaroji gali būti susijusi, taigi net ir tuo atveju, jeigu tai yra ne H2020 programa.

124 Remiantis OLAF atliktu tyrimu, pažymėtina, kad ieškovė manipuliavo darbo grafikais ir nustatė pernelyg didelį darbo užmokestį, o tai jai leido finansuoti netinkamas finansuoti veiklas ir pažeisti pelno nesiekimo principą, darant žalą Sąjungos biudžetui ir įvaizdžiui. Tyrimas atskleidė, kad tai buvo daroma nuolat kelerius metus ir veiksmų pobūdis buvo bendras, nes taip elgėsi ieškovės vadovas ir vadovaujamas pareigas užimantys darbuotojai. Šiomis aplinkybėmis, remiantis Komisijos turima

informacija, t. y. informacija, kurios ieškovė neginčijo Bendrajame Teisme, jais šiurkščiai pažeidžiami pagal PC7 sudarytas sutartis ieškovės prisiimti įsipareigojimai, taigi Komisija įvykdė nustatytas sąlygas, kad galėtų nutraukti ieškovės dalyvavimą pagal H2020 sudarytoje sutartyje.

125 Darytina išvada, kad ketvirtąjį ieškovės pateiktą pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

– *Dėl penktojo pagrindo, grindžiamo proporcingumo principo pažeidimu*

126 Penktajame pagrindu ieškovė tvirtina, kad ginčijamos priemonės pažeidžia proporcingumo principą.

127 Šiuo klausimu reikia priminti, kad ES sutarties 5 straipsnio 4 dalyje įtvirtintas proporcingumo principas yra bendrasis Sąjungos teisės principas, pagal kurį reikalaujama, kad Sąjungos institucijos veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina nustatytiems tikslams pasiekti (2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Diktyo Amyntikon Viomichanion Net / Komisija*, T-703/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:34, 156 punktas).

128 Pagal jurisprudenciją šis sprendimas taikomas visoms Sąjungos veikimo priemonėms, nesvarbu, ar jos yra sutartinio ar kitokio pobūdžio. Iš tiesų, kalbant apie sutartinių įsipareigojimų vykdymą, pažymėtina, kad šio principo laikymasis apima bendresnę sutarties šalių pareigą vykdyti sutartį sąžiningai (2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Diktyo Amyntikon Viomichanion Net / Komisija*, T-703/14, nepaskelbta Rink., EU:T:2017:34, 157 punktas).

129 Šiuo atveju reikia išnagrinėti, ar Komisija šią pareigą vykdė, kai priėmė ginčijamas priemones pagal su nagrinėjamu ginču susijusią sutartį.

130 Remiantis OLAF surinktais įrodymais ir jų dalimis ieškovė kaltinama manipuliavimu darbo grafikais ir pernelyg didelio darbo užmokesčio nustatymu. Kaip nurodyta šio sprendimo 124 punkte, šie veiksmai leido ieškovei finansuoti netinkamas finansuoti veiklas ir pažeisti pelno nesiekimo principą, taip darant žalą Sąjungos biudžetui ir įvaizdžiui. Tai buvo daroma nuolat kelerius metus ir veiksmų pobūdis buvo bendras, nes taip elgėsi ieškovės vadovas ir vadovaujamas pareigas užimantys darbuotojai.

131 Prieš priimdama kiekvieną iš ginčijamų priemonių Komisija išklausė ieškovę. Tačiau ji neįrodė, kad nepadarė pažeidimų, dėl kurių ši institucija jai pateikė išsamius kaltinimus savo 2015 m. spalio 7 d. rašte, t. y. išvadas, kurias ši institucija patvirtino ir papildė savo sprendimuose dėl mokėjimų sustabdymo ir sutarčių nutraukimo, atsižvelgdama į ieškovės rašytinėse pastabose pateiktus argumentus, ir sprendimuose, kuriuos pagal PC7 priėmė *Redress II* komitetas, taip pat vėliau priimtuose patvirtinamuosiuose Komisijos sprendimuose.

132 Be to, ieškinyje, pirma, ieškovė nepateikė pagrindo, kuriuo būtų siekiama užginčyti Komisijos analizės pagrįstumą, be kita ko, dėl jos praktikos pervertinant faktiškai jos vadovų dirbtas valandas ir jos praktikos, kai retroaktyviai nustatomas jos darbuotojų darbo grafikas. Pirma, šiems reikalavimams pagrįsti pateikti argumentai nepaneigia 2015 m. spalio 7 d. Komisijos rašte pateiktų teiginių dėl ieškovės padarytų pažeidimų.

133 Šiuos veiksmus reikia išnagrinėti atsižvelgiant į Komisijai taikomus apribojimus, visų pirma apribojimus, kurie nustatyti SESV 317 straipsnyje, pagal kurį ši institucija įpareigojama užtikrinti tinkamą Sąjungos išteklių valdymą, ir SESV 325 straipsnyje, kuriuo Sąjunga ir valstybės narės įpareigojamos kovoti su sukčiavimu ir kitomis neteisėtomis veikomis, kurios kenkia Sąjungos finansiniams interesams.

134 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad priimdama ginčijamas priemones Komisija norėjo išvengti, kad ieškovei būtų suteikiama naujų išteklių iš Sąjungos biudžeto. OLAF surinkti duomenys parodė, kad draudžiami ieškovės veiksmai buvo pasikartojantys ir buvo bendro pobūdžio. Gavusi šią informaciją Komisija galėjo pagrįstai baimintis, kad jeigu būtų suteikti, tie nauji ištekliai būtų panaudoti taip, kaip buvo panaudoti anksčiau suteikti ištekliai, t. y. nesilaikant taikomų sutartinių nuostatų.

135 Savo rašytinėse pastabose ieškovė pateikia du argumentus, kad pagrįstų savo pagrindą, grindžiamą Komisijos padarytu proporcingumo principo pažeidimu.

136 Pirma, ji teigia, kad sprendimas dėl Komisijos priimtų priemonių buvo priimtas neatsižvelgiant į ieškovės atlikto darbo kokybę, nors iki šiol atlikti techniniai jos darbo auditai parodė, kad jai suteiktus išteklius ji panaudojo laikydamasi ekonomiškumo, našumo ir patikimo finansų valdymo principų.

137 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ieškovės nurodytų auditų tikslas ir tikslas, kurio siekė OLAF savo tyrimu, buvo skirtingi. Iš tiesų jais buvo siekiama intelektiniu požiūriu įvertinti ieškovės atliktus mokslo tyrimus, panaudojant Komisijos suteiktus išteklius. Tačiau OLAF tyrimu siekta nustatyti, ar iš Sąjungos gauti ištekliai finansiniu požiūriu buvo naudojami laikantis finansavimo taisyklių.

138 Be to, neatsižvelgiant į nagrinėjamoms dotacijos sutartims taikytiną teisę, pagal SESV 317 straipsnį Komisija yra įpareigota tinkamai ir ekonomiškai valdyti Sąjungos išteklius. Sąjungos dotacijų skyrimo sistemoje šių dotacijų naudojimui taikomos taisyklės, kurias taikant gali būti dalinai arba visiškai sustabdytas jau suteiktos dotacijos naudojimas. Todėl dotacijos gavėjas neįgyja jokios galutinės teisės į visos paramos sumokėjimą, jei nesilaiko paramai suteikti numatytų sąlygų (šiuo klausimu žr. 2007 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Komisija / IIC*, T-500/04, EU:T:2007:146, 93 punktą).

139 Pagal pagrindinį Sąjungos dotacijų skyrimą reguliuojantį principą parama gali būti teikiama tik faktiškai patirtoms išlaidoms. Todėl, kad Komisija galėtų vykdyti kontrolę, tokių dotacijų gavėjai turi įrodyti, kad remiamiems projektams priskirtinos išlaidos yra tinkamos finansuoti. Vadinasi, įrodymo, kad projektas buvo įgyvendintas, nepakanka siekiant pateisinti specifinę paramą. Papildomai paramos gavėjas privalo pateikti įrodymą, kad deklaruotas išlaidas patyrė pagal atitinkamos dotacijos skyrimo sąlygas. Pareiga laikytis sprendime dėl paramos nurodytų finansinių sąlygų yra pagrindinis naudos gavėjo įsipareigojimas, todėl nuo jos priklauso Sąjungos dotacijos skyrimas (šiuo klausimu žr. 2007 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Komisija / IIC*, T-500/04, EU:T:2007:146, 94 punktą).

140 Taigi, atsižvelgiant į OLAF tyrimo ataskaitoje pateiktą informaciją dėl ieškovės veiksmų ir į minėtus jurisprudencijoje suformuotus principus, Komisija negali būti kaltinama ginčijamų priemonių priėmimu pažeidusi proporcingumo principą.

141 Antra, savo argumentais, susijusiais su proporcingumo principu, ieškovė teigia, kad Komisijos elgesys, kai priimamos priemonės dėl visų su ieškove sudarytų sutarčių, nors draudžiami veiksmai buvo nustatyti tik tam tikrais atvejais, yra nepriimtinas. Ieškovė mano, kad tinkamesnė priemonė būtų buvęs informavimas apie esamus sunkumus ir jai skirtas prašymas patikslinti eilutes, kuriose buvo netinkamų finansuoti išlaidų.

142 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Komisijos priimtos priemonės, kurias kritikuoja ieškovė, yra susijusios su aplinkybėmis, kai oficialiai už kovą su piktnaudžiavimu panaudojant Sąjungos lėšas atsakinga įstaiga šiai institucijai pateikė įrodymų, kurie atskleidė, kad naudodama lėšas ieškovė šiurkščiai ir pakartotinai sukčiavo.

143 Šiomis aplinkybėmis Komisija galėjo manyti, kad, sustabdant tik tam tikrus mokėjimus ir nutraukiant tik dalį su ieškove sudarytų sutarčių, Sąjungos finansiniai interesai nebūtų pakankamai veiksmingai apsaugoti, pažeidžiant pareigą, kuri jai nustatyta pagal minėtą SESV 317 straipsnį. Kadangi tyrimas atliktas vadovaujantis atranka, nustatyti sutarties pažeidimai galėjo sumažinti Komisijos pasitikėjimą savo kontrahentu ir paskatinti ją iškelti klausimą dėl visų su ieškove sudarytų sutarčių.

144 Remiantis šiais argumentais darytina išvada, kad reikia atmesti penktąjį ieškovės pateiktą pagrindą, t. y. pagrindą, grindžiamą proporcingumo principo pažeidimu.

145 Remiantis šiais argumentais reikia atmesti penkis ieškovės pateiktus pagrindus, skirtus pirmam ir antram reikalavimams pagrįsti.

Dėl trečio ir ketvirto reikalavimų

146 Trečiuoju ir ketvirtuoju reikalavimais ieškovė prašo, kad Bendrasis Teismas priteistų iš Komisijos sumas, kurių mokėjimas pagal PC7 ir H2020 buvo neteisėtai sustabdytas ir kurios atitinkamai siekia 607 404,49 eurų ir 226 688,68 eurų kartu su palūkanomis.

147 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip pripažįsta Komisija, iki sutarčių nutraukimo ieškovė galėjo patirti tinkamas finansuoti išlaidas, kurias apmokėti ji galėtų paprašyti pagal taikomas sutarties nuostatas.

148 Vis dėlto reikia priminti, kad Sąjungos lėšos pagal dotacijos sutartis yra ne atlyginimas už ieškovės atliktą darbą, o dotacija pastarosios vykdomiems projektams, kuri pervedama įvykdžius konkrečias sutartyje nustatytas sąlygas. Sąjungos lėšomis apmokamos tik tinkamos finansuoti išlaidos, nustatytos nagrinėjamose sutartyse.

149 Šiuo klausimu pagal PC7 sudarytų dotacijos sutarčių bendrųjų sąlygų II.39 straipsnio 1 punkte nustatyta, kad sutarties nutraukimo atveju Komisijos parama skiriama tik tinkamoms finansuoti išlaidoms, kurios buvo patirtos ir pripažintos tinkamomis finansuoti iki faktinės sutarties nutraukimo dienos, apmokėti. Pagal H2020 sudarytų dotacijos sutarčių 50.3.3 straipsnio b punkte nustatyta, kad Komisija, remdamasi periodinėmis ataskaitomis, galutine ataskaita ir mokėjimų pervedimo ataskaita, tikrina, kad paramos gavėjo gauti mokėjimai neviršytų Sąjungos paramos dydžio (apskaičiuojamo paramos gavėjo deklaruotoms ir Komisijos pripažintoms tinkamoms finansuoti išlaidoms taikant kompensavimo normą) ir kad tinkamos finansuoti yra tik tos išlaidos, kurias paramos gavėjas patyrė iki sutarties nutraukimo.

150 Taigi ieškovė gali reikalauti lėšų tik tuo atveju, jeigu įrodo, be kita ko, kad jos yra skirtos tinkamoms finansuoti išlaidoms, kurios buvo patirtos ir pripažintos tinkamomis finansuoti iki faktinės sutarties nutraukimo dienos, apmokėti.

151 Vis dėlto šiuo atveju ieškovė nepateikė jokio konkretaus įrodymo ar argumento šiuo požiūriu. Ji tik paprašė apmokėti šio sprendimo 146 punkte nurodytas sumas, nepaaiškindama jų pobūdžio ir nepateikdama jokios informacijos, kuri galėtų pagrįsti šiuos skaičius sutarčių nuostatose nustatytų reikalavimų požiūriu.

152 Darytina išvada, kad trečią ir ketvirtą reikalavimus reikia atmesti kaip nepagrįstus, ir nėra reikalo vertinti su šiais reikalavimais susijusio ieškovės suinteresuotumo pateikti ieškinį.

Dėl septinto reikalavimo

153 Savo septintu reikalavimu ieškovė prašo, jeigu nebus patenkinti ankstesni jos reikalavimai, paskirti ekspertą, kurio užduotis būtų atlikti nagrinėjamų dotacijos sutarčių finansinį auditą, kad būtų nustatyta nekompensuota tinkamų finansuoti išlaidų suma, kuri turėtų būti vertinama kaip neginčytinai mokėtina. Šį reikalavimą reikia aiškinti kaip siūlymą Bendrajam Teismui priimti pasirengimo nagrinėti bylą priemonę pagal Procedūros reglamento 91 straipsnio e punktą.

154 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad būtent ieškovė pagal sutartinius įsipareigojimus turi įrodyti savo patirtas išlaidas, vadovaudamasi įrodymų reikalavimais, numatytais pagal PC7 sudarytų dotacijos sutarčių bendrųjų sąlygų II.14 straipsnio 1 dalyje ir pagal H2020 sudarytų dotacijos sutarčių 6 straipsnyje (2007 m. gegužės 22 d. Sprendimo *Komisija / IIC*, T-500/04, EU:T:2007:146, 104 ir 105 punktai; 2010 m. birželio 17 d. Sprendimo *CEVA / Komisija*, T-428/07 ir T-455/07, EU:T:2010:240, 141 punktas ir 2016 m. spalio 5 d. Sprendimo *European Children's Fashion Association et Instituto de Economía Pública / EACEA*, T-724/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:600, 137 punktas).

155 Be to, Bendrasis Teismas vienintelis sprendžia dėl būtinumo papildyti turimą informaciją dėl nagrinėjamos bylos, priimdamas tokias pasirengimo nagrinėti bylą priemones, kokių prašoma nagrinėjamu atveju, kuriomis negali būti siekiama kompensuoti ieškovės trūkumų dėl įrodymų pateikimo (žr. 2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *SELEX Sistemi Integrati / Komisija*, C-481/07 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2009:461, 44 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Nors nagrinėjamu atveju ieškovė nenurodė jai mokėtinų sumų, nėra pagrindo priimti prašytos pasirengimo nagrinėti bylą priemonės (šiuo klausimu žr. 2016 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Trivisio Prototyping / Komisija*, T-184/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:652, 102 punktą).

Dėl prašymo atlyginti su sutartiniais santykiais nesusijusią žalą

156 Savo penktuoju reikalavimu ieškovė siekia pripažinti Komisijos deliktinę atsakomybę.

157 Ieškinyje ieškovė tvirtina patyrusi žalą dėl savo reputacijos ir užsakymų. Ji nurodo, kad OLAF pateiktos informacijos pagrindu gavo įspėjimą apie patikrinimą per Komisijos išankstinio įspėjimo sistemą. Tačiau ši informacija buvo surinkta pažeidžiant ieškovės pagrindines teises, o tai yra pakankamai akivaizdus teisės normos, suteikiančios teisių privatiems asmenims, pažeidimas, t. y. akivaizdus ir šiurkštus susijusios institucijos įgaliojimų viršijimas.

158 Dublike ieškovė reikalauja atlyginti papildomą turtinę žalą, patirtą dėl klaidos, kurią padarė Komisija, ginčijamoms priemonėms priimti panaudojusi OLAF ataskaitą, parengtą remiantis neteisėtai surinktais įrodymais. Ji nurodo, kad, nesumokėjus mokėtinų sumų, gerokai sumažėjo ieškovės apyvarta, nes beveik visą jos apyvartą sudarė Komisijos ir jos agentūrų finansuojamų projektų lėšos. Ji taip pat nurodo, kad bankroto bylos jai iškėlimas padidina patirtą turtinę žalą, o per išankstinio įspėjimo sistemą jai pateiktas įspėjimas apie draudimą po bankroto bylos iškėlimo bet kuriuo atveju neleidžia gauti naujų lėšų pagal dotacijos sutartis, sudarytas pagal PC7 ir H2020.

159 Atsakydama į Bendrojo Teismo pateiktą klausimą ieškovė teismo posėdyje pažymėjo, kad dėl klaidos, kuria kaltinama Komisija, ji pateikė savo argumentus tik dėl nacionalinės teisės ir pagrindinių teisių pažeidimo, kurį per 2014 m. gruodžio 2 ir 5 dienomis vykdytus patikrinimus ir inspektavimus padarė OLAF tyrėjai. Ieškovė tvirtina, kad ši klaida reiškia, kad dėl mokėjimų sustabdymo, sutarčių nutraukimo ir naujų sutarčių nesudarymo ji negalėjo apmokėti savo skolų ir dėl to jai buvo iškelta bankroto byla. Šis bankrotas padidino ieškovės patirtą turtinę žalą, nes buvo padaryta žala ieškovės reputacijai ir užkirstas kelias bet kokiam veiklos atnaujinimui trumpuoju ir vidutiniuoju laikotarpiu.

160 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Sąjungos deliktinė atsakomybė dėl neteisėtų jos institucijų veiksmų, kaip tai suprantama pagal SESV 340 straipsnio antrąją pastraipą, kyla, kai tenkinamos visos sąlygos, t. y. veiksmų, kuriais kaltinama institucija, neteisėtumas, žalos tikrumas ir priežastinio ryšio tarp veiksmų, kuriais kaltinama institucija, ir nurodytos žalos buvimas (žr. 2010 m. kovo 2 d. Sprendimo *Arcelor / Parlamentas ir Taryba*, T-16/04, EU:T:2010:54, 139 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

161 Atsižvelgiant į šių sąlygų kumuliacinį pobūdį, ieškinys turi būti atmestas, jei bent viena šių sąlygų netenkinama (žr. 2010 m. kovo 2 d. Sprendimo *Arcelor / Parlamentas ir Taryba*, T-16/04, EU:T:2010:54, 140 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

162 Be to, reikia pažymėti, kad, institucijai pažeidus sutarties nuostatą, savaime negali kilti minėtos institucijos deliktinė atsakomybė vienos iš šalių, su kuria ji sudarė sutartį, su minėta nuostata, atžvilgiu. Tokiu atveju minėtai institucijai priskirtinas neteisėtas elgesys atsiranda vien iš sutarties ir kyla iš jos įsipareigojimo kaip sutarties šalies, o ne dėl kokios nors kitos ypatybės, pavyzdžiui, administracinės institucijos statuso. Todėl tokiomis aplinkybėmis grindžiant prašymą atlyginti su sutartiniais santykiais nesusijusią žalą pateiktas teiginys dėl sutarties nuostatos pažeidimo turi būti pripažintas netinkamu (2015 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Synergy Hellas / Komisija*, T-106/13, EU:T:2015:860, 149 punktas).

163 Vis dėlto negalima atmesti, kad Sąjungos institucijos sutartinė ir nesutartinė atsakomybė gali egzistuoti kartu vieno iš jos kontrahentų atžvilgiu. Iš tiesų institucijai priskirtino neteisėto elgesio, sukeliančio žalą, dėl kurios gali būti pateiktas prašymas atlyginti su sutartiniais santykiais nesusijusią žalą, pobūdis nėra iš anksto apibrėžtas (šiuo klausimu žr. 2004 m. kovo 23 d. Sprendimo *Médiateur / Lamberts*, C-234/02 P, EU:C:2004:174, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2009 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Arizmendi ir kt. / Taryba ir Komisija*, T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 ir T-484/04, EU:T:2009:530, 65 punktą).

164 Darant prielaidą, kad toks institucijos atsakomybės koegzistavimas egzistuoja, tai įmanoma, tik jeigu, pirma, dėl atitinkamai institucijai priskirto neteisėto elgesio ne tik neįvykdytas sutartinis įsipareigojimas, bet taip pat jai tenkanti bendroji pareiga, ir, antra, dėl šio neteisėto elgesio, palyginti su minėta bendrąja pareiga, padaryta kita žala, nei atsiradusi dėl netinkamo sutarties vykdymo (2015 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Synergy Hellas / Komisija*, T-106/13, EU:T:2015:860, 150 punktas).

165 Nagrinėjamu atveju ieškovės pateiktas kaltinimas, kuriuo grindžiamas šio sprendimo 159 punkte reziumuotas jos reikalavimas atlyginti su sutartiniais santykiais nesusijusią žalą, sutampa su ieškovės pirmame ir antrame reikalavimuose nurodytu tariamu sutartinių įsipareigojimų nevykdymu ir nenurodyta jokia kitokia žala, išskyrus tą, kuri kyla dėl netinkamo sutarties vykdymo.

166 Bet kuriuo atveju, išnagrinėjus pirmąjį ir antrąjį pagrindus, ieškovės pateiktus ieškiniui dėl Komisijos sutartinių įsipareigojimų nevykdymo pagrįsti, šiame sprendime buvo nuspręsta, kad sprendimo 159 punkte nurodytus ieškovės teiginius reikia atmesti.

167 Kadangi ieškovė neįrodė, kad Komisija padarė klaidą, dėl kurios gali kilti jos atsakomybė, reikalavimas atlyginti su sutartiniais santykiais nesusijusią žalą būtų bet kuriuo atveju nepagrįstas.

168 Atsižvelgiant į visus šiuos argumentus reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

169 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal Komisijos pateiktus reikalavimus, įskaitant išlaidas, susijusias su procedūra dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. **Priteisti iš *Sigma Orionis SA* bylinėjimosi išlaidas, įskaitant susijusias su procedūra dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.**

Pelikánová Nihoul Svenningsen

Paskelbta 2018 m. gegužės 3 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai

Turinys

Ginčo aplinkybės 1

OLAF atliktas tyrimas 2

Komisijos veiksmai 3

Nacionalinės procedūros 3

Procesas ir šalių reikalavimai 4

Dėl teisės 6

Dėl sutartinių įsipareigojimų nevykdymo 6

Dėl Bendrojo Teismo jurisdikcijos 6

Dėl taikytinos teisės 6

Dėl priimtinumo 6

– Dėl suinteresuotumo pateikti ieškinį 6

– Dėl nepriimtinumo pagrindo, grindžiamo ieškinio aiškumo ir tikslumo stoka 7

Dėl pirmo ir antro reikalavimų 8

– Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo tyrimo kolegijos priimto sprendimo „res judicata“ galios pažeidimu 8

– Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo Prancūzijos teisės pažeidimu 9

– Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo pagrindinių teisių pažeidimu 12

– Dėl ketvirtojo pagrindo, grindžiamo OLAF tyrimo ataskaitos poveikio pagal H2020 sudarytoms dotacijos sutartims nebuvimu 14

– Dėl penktojo pagrindo, grindžiamo proporcingumo principo pažeidimu 15

Dėl trečio ir ketvirto reikalavimų 17

Dėl septinto reikalavimo 17

Dėl prašymo atlyginti su sutartiniais santykiais nesusijusią žalą 18

Dėl bylinėjimosi išlaidų 19